

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ Σ. Δ. Γ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Φέτος το καλοκαίρι Σύνδεσμός μας έστρεψε την προσοχή του στην ανάγκη να ανακουφιστεί ή εργαζόμενη γυναίκα για λίγον καιρό και να πάρει λίγη ανάσα από την εξαντλητική δουλειά όλης της χρονιάς περνώντας μερικές μέρες στην έξοχη άπάνω στη μεγάλη ζέστη. Για τα νέα κορίτσια μάλιστα, που δουλεύουν 10 και πολλές φορές 12 ώρες στο εργοστάσιο, κορίτσια άπάνω στην ανάπτυξη τους, που δεν έχουν καν το αντισηκωμά της καλής και άρκετης τροφής για να αντιδράσει ο οργανισμός τους στην εξαντλητική αυτή καταπόνηση, οι είκοσι μέρες που θα μπορούν να περνούν κάτω από τα πεύκα και κοντά στη θάλασσα, μακριά από την έγνοια της δουλειάς και του σπιτιού, θα είναι το μόνο μέσο για να γλυτώσουν από τον κίνδυνο τον άμεσο που τις απειλεί και τους ανοίγει το δρόμο για τα περίφημα σανατόριά μας, τις φριχτές αυτές πόλεις του θανάτου.

Έτσι χάρη στη γενναιοδωρία κάποιου πιστωτικού ιδρύματος και στις ευκολίες που μας έκανε ή Χ.Ε.Ν. καταρωθήσαμε να στείλομε στο Νέο Πέραμα (Μεγάλο Πευκό) δέκα κορίτσια φτωχά, που εργάζονται άλλες σε εργοστάσια, άλλες σε μοδίστρες, άλλες σε γραφεία. Τα κορίτσια έμειναν τόσο ένθουσιασμένα, ή ωφέλεια που είχαν από την ολιγοήμερη αυτή διαμονή ήταν τόσο φανερό, ώστε αποφασίσαμε να οργανώσομε φέτος συστηματικώτερα τις έξοχες αυτές των εργαζομένων γυναικών. Ένα μέρος από τις εισπράξεις των τσαγιών μας θα διατεθής για το σκοπόν αυτό. Πιστεύομε ακόμα πως θα βρεθοούν στο τέλος αρκετοί να ενισχύσουν το έργο μας αυτό.

Ήταν τόσο συγκινητικά τα γράμματα που έγραψαν τα κορίτσια από την έξοχη, που θάρκούσαν αυτά για να πείσουν καθένα να κάνει μια μικρή θυσία για να δώσει λίγη χαρά σε τόσες άδικημένες υπάρξεις. Αν σκεφθή κανένας ότι πολλά από αυτά τα κορίτσια, που

βρίσκονται άπάνω στην ανάπτυξη τους, εκτός από την πολύωρη δουλειά στο εργοστάσιο, έχουν να κάνουν το βράδυ και όλη τη δουλειά του σπιτιού, θα καταλάβει πως αυτό το λίγο που προσπαθεί να κάνει ο Σύνδεσμος είναι ένα χρέος κοινωνικό, που έπρεπε να το εκπληρώνει το κράτος σε μεγάλη κλίμακα.

Από τα κορίτσια που στείλαμε στην έξοχη ή Α.Κ. είναι εργάτρια στην Έλληνική Μεταξουργία. Είναι τρεις αδερφές, και οι τρεις εργάτριες. Η μητέρα τους είναι κατάκοιτη.

Το βράδυ που θα γυρίσουν από το εργοστάσιο, θα φωνίσουν, θα καθαρίσουν και θα συγυρίσουν το σπίτι, θα μαγειρέψουν, θα μπαλώσουν.

Η Π.Κ. δεκαενιά χρονών, εργάζεται σε μοδίστρα. Είναι έξι κορίτσια και ένα αγόρι μικρό και μια άρρωστη μητέρα. Ο πατέρας τους έχει εγκαταλείψει. Φτώχεια, άγωνία, εξαντλητική δουλειά για το καθημερινό ψωμί.

Και τα παραδείγματα αυτά επαναλαμβάνονται επ' άπειρον.

Σχεδόν κάθε εργαζόμενο κορίτσι έχει και την οικογενειακή του τραγωδία. Αυτή είναι ή ζωή της γυναίκας, που ζητούν να της αφαιρέσουν και το δικαίωμα της τιμιας δουλειάς και να την κλείσουν στο σπίτι, για να μαγειρεύει και να νοικοκυρεύει. Να μαγειρεύει τί ; Το φαγητό που δε θα υπάρχει ήταν λείπει ή δουλειά της ; Να νοικοκυρεύουν πέντε έξι γυναίκες το μοναδικό πολλές φορές δωμάτιο που στεγάζει όλοκληρη οικογένεια ;

Για όλους αυτούς τους λόγους και για να αναπληρώσει έστω και στο ελάχιστο την άνυπαρκτη κρατική πρόνοια, ο Σύνδεσμος θα εργαστή φέτος έντατικά για την έξοχη της εργαζόμενης γυναίκας κι ελπίζομε σαυτό να μας βοηθήσουν με προθυμία όλα τα μέλη μας.